

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 stycznia 2014 r.

sprawy **M. J.**

skazanego z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 marca 2013 r., utrzymującego w mocy
wyrok Sądu Rejonowego z dnia 21 listopada 2012 r.¹²

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. Kancelaria
Adwokacka kwotę 442,80 zł. (czterysta czterdzieści dwa złote i
osiemdziesiąt groszy) ,w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia
za czynności, które wykonał w postępowaniu kasacyjnym jako
obrońca z urzędu,**
- 3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez Sąd I instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k.,

który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Zauważyć należy, że w apelacji obrona podniosła zarzuty naruszenia dokładnie tego samego przepisu procesowego, co obecnie wskazany w kasacji – pkt 2.c. apelacji.

Kolejną kwestią, na którą trzeba zwrócić uwagę, a która miała wpływ dla treści rozstrzygnięcia kasacyjnego jest to, że zgodnie z dyspozycją art. 536 k.p.k. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w granicach podniesionych zarzutów, a w szerszym zakresie w praktyce wyłącznie w sytuacji stwierdzenia uchybień o charakterze bezwzględnej przesłanki procesowej (ewentualnie, gdy te same względy winny ukształtować sytuację osób współodpowiadających). Tym samym, w tym nadzwyczajnym postępowaniu odwoławczym, poza wskazanym wyjątkiem, nie ma możliwości badania sprawy w zakresie szerszym, niż wynika to z podniesionych zarzutów.

Mając zatem na uwadze wskazane powyżej okoliczności i zestawiając je z zarzutem podniesionym w kasacji, stwierdzić należy, że zarzut naruszenia art. 193§1 k.p.k. postawiony w punkcie 2 kasacji skierowany jest wyłącznie przeciwko orzeczeniu Sądu I instancji. Jego treść stanowi bowiem nieomal dosłowne powtórzenie zarzutu z punktu 2.c apelacji. Brak zaś zarzutów związanych z wadliwym rozpoznanie tej części apelacji (naruszenie art. 433§2 k.p.k. lub 457§3 k.p.k.). Trudno zresztą nie dostrzec, że Sąd Odwoławczy kwestii tej wprost poświęcił rozważania przedstawione na k. 8 – 9 uzasadnienia swego wyroku. Wskazał tu w sposób jednoznaczny i w pełni przekonujący, że nie ma potrzeby powoływania biegłego w sytuacji, gdy prace naprawcze rzeczywiście zostały wykonane przez specjalistyczną firmę, która wystawiła szczegółowy rachunek za wykonaną usługę.

Brak zatem jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych w kasacji.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

O kosztach obrony świadczonej w postępowaniu kasacyjnym z urzędu orzeczono według norm obowiązujących w tej kwestii.

Uwzględniając sytuację materialną skazanego, zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.